

عنوان مقاله:

تحول مفهوم موعودگرایی در اندیشه انقلاب اسلامی و تحقق تمدن نوین اسلامی

محل انتشار:

دومین همایش ملی بازنمایی گفتمان انقلاب اسلامی مبتنی بر بیانیه گام دوم (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

سمانه طهماسبی - دانشجوی دکتری علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی

سعید سعیدی - دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم سیاسی و روابط بین الملل دانشگاه آیت العظمی بروجردی

رضا طهماسبی - دانش آموخته مهندس فنی شیمی عملیات پتروشیمی

خلاصه مقاله:

موعودگرایی به عنوان پایه های اصیل اندیشه شیعی شناخته میشوند که پایه ی فکری انقلاب اسلامی را شکل می دهد، نظام جمهوری اسلامی که برخاسته از این تفکر است؛ دیدگاه موعود محوری خود را به عنوان تشکیل یک جامعه زمینه ساز مهدوی مورد بازتعریف قرار میدهد. دیدگاه موعود گرایی و تبدیل جامعه منتظر ایستا به یک جامعه منتظر، پویا و مسئول به عنوان پایه ی اصلی نظام جمهوری اسلامی است که در راستای تحقق تمدن نوین اسلامی بازنمایی می شود. انتظار پویا یکی از پایه های اصلی در تفکرات رهبران انقلاب اسلامی است.. از این منظر سیاستهای موعود خواهانه نظام اسلامی ایران در برابر تمام آنچه به عنوان موانع ظهور موعود میخوانند ایستادگی میکند و با این دیدگاه به سیاست حمایت از مظلوم میپردازد. ما در این نوشتار سعی داریم که تحولات مفهومی موعودگرایی و نقشی که در شکل گیری اندیشه انقلاب اسلامی و تحقق تمدن نوین اسلامی دارد، بپردازیم. بنابراین سوال اصلی پژوهش حاضر این است که تحول در مفهوم موعود گرایی چگونه می تواند باعث شکل گیری و تداوم در ساختار اندیشه های نظام جمهوری اسلامی برای تحقق تمدن نوین اسلامی شود؟ ما با استفاده از روش اسنادی و کتابخانه ای و با توجه به یافته های پژوهش و اهمیت این مفهوم در اندیشه انقلاب اسلامی به بررسی این فرضیه می پردازیم که تغییر مفهوم موعودگرایی در اندیشه سیاسی توانایی ایجاد تغییر در اندیشه سیاسی انقلاب اسلامی و تحقق تمدن نوین اسلامی را دارد.

کلمات کلیدی:

موعود گرایی، جمهوری اسلامی، تمدن نوین اسلامی، مفهوم گرایی، منجی محوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1329039>

